

سرایت تنبلی اجتماعی به دانشگاه‌ها!

نتایج یک پژوهش دانشگاهی که توسط محققان کشورمان انجام شده است، نشان از آن دارد که بروز پدیده تنبلی در دانشگاه‌ها، به‌طور ویژه‌ای با تنبلی موجود در سایر ابعاد جامعه ارتباط دارد.

نتایج یک پژوهش دانشگاهی که توسط محققان کشورمان انجام شده است، نشان از آن دارد که بروز پدیده تنبلی در دانشگاه‌ها، به‌طور ویژه‌ای با تنبلی موجود در سایر ابعاد جامعه ارتباط دارد.

به گزارش ایسنا، کارشناسان اعتقاد دارند که «تنبلی اجتماعی»؛ که در بسیاری از منابع به «شخصیت‌شناسی و روان‌شناسی» و «جامعه‌شناسی» نیز وارد شده است. این معضل اجتماعی، آسیب‌های متعدد و پیامدهای منفی را برای فرد و اجتماع در کوتاه‌مدت و درازمدت به وجود می‌آورد. تنبلی به معنای تن‌پروری، بی‌کاری، کاهلی، اهمال و سستی تعریف می‌شود. در تنبلی اجتماعی، با موقعیتی روبه‌رو هستیم که گروه، باعث تضعیف رفتار شخص می‌شود. به عبارت دیگر، فرد در گروه، تلاش کمتری از خود نشان می‌دهد، در حالی که همان فرد در موقعیت‌های انفرادی این بی‌تحرکی را از خود نشان نمی‌دهد.

صاحب‌نظران می‌گویند در جامعه «تنبلی» در آن رخ می‌دهد، افراد برای انجام امور کوچک و بزرگ در زندگی شخصی و مناسبات اجتماعی و عمومی، همیشه کار امروز را به فردا می‌اندازند، تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری را به دیگران واگذار می‌کنند، تغییر و تحولی را که آرزو می‌کنند، بدون کوچک‌ترین اقدامی از دیگران انتظار می‌کشند و برای هر انتخابی تعلل می‌ورزند. این وضع، هنگامی فاجعه‌بارتر می‌شود که جامعه دانشگاهی نیز بدان مبتلا شود. در واقع، تنبلی دانشگاهی به وضعیتی اشاره دارد که در آن دانشجوی یا استاد در رابطه با وظایف تحصیلی و آموزشی خود به‌صورت فردی و در رابطه با دیگران سستی کرده و رغبتی از خود نشان نمی‌دهند.

در این خصوص، محققانی از دانشگاه مازندران در مطالعه «ای پژوهشی، درصد برآمده»؛ اند که پاسخ این سؤالات را بیابند که میزان تنبلی دانشجویان به «عنوان مصداقی از تنبلی اجتماعی چقدر است و چه عوامل درون و برون دانشگاهی بر تنبلی دانشجویان تأثیر دارند؟

در این پژوهش پیمایشی، محققان از ابزار پرسشنامه برای سنجش استفاده کرده‌اند و 390 نفر از دانشجویان دانشگاه مازندران در آن مشارکت داشته‌اند.

طبق نتایج حاصل از پژوهش فوق، بین نابسامانی برون‌دانشگاهی که سه بعد «نیروی انسانی، شغلی»؛ «پایین بودن هزینه‌های تنبلی»؛ و «فرهنگ تنبلی در جامعه»؛ را شامل می‌شود، با تنبلی دانشگاهی و ابعاد آن رابطه معناداری وجود دارد.

همچنین بین نابسامانی درون‌دانشگاهی که چهار بعد «نیروی انسانی و کنترل در دانشگاه»؛ «ضعف برنامه‌ریزی در دانشگاه»؛ «تضعیف برنامه‌ریزی»؛ و «سیستمی»؛ و «نیروی انسانی و تجهیزات در دانشگاه»؛ را شامل می‌شود با تنبلی دانشگاهی و ابعاد آن رابطه معنادار حاکم است.

دکتر علی‌اصغر فیروزجانیان، استادیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه مازندران و همکارش در این رابطه می‌گویند: «متغیرهای برون‌دانشگاهی بیشترین تأثیر را بر سطح نظام دانشگاهی داشتند و طفره‌های برون‌دانشگاهی، روی آموزشی، فرهنگ تنبلی در جامعه و ضعف برنامه‌ریزی در دانشگاه بیشترین تأثیر را بر تنبلی دانشگاهی داشته‌اند».

این محققان اعتقاد دارند: «برای کاهش تنبلی دانشگاهی، باید به دو سطح درون و برون‌دانشگاهی توجه داشت. راهکارهای برون‌دانشگاهی، با بحث بهبود وضعیت اشتغال و آینده شغلی فارغ‌التحصیلان؛ راهکارهای

در جامعه مرتبط است. همچنین در همین راستا فرهنگ سازی در حوزه کار مفید و جدیت در جامعه و در نهایت بالا بردن هزینه های تنبلی برای کاهش تنبلی راهگشا است.

آن ها می افزاینند: در سطح درون دانشگاهی نیز افزایش نظارت و کنترل آموزشی و همچنین ثبات و دقت برنامه ریزی آموزشی در کاهش تنبلی راهگشا است. افزایش و بهبود امکانات آموزشی در دانشگاه و جدیت آموزشی اساتید با توجه به نتایج پژوهش، می تواند کاهش تنبلی در بین دانشجویان و در نهایت جامعه دانشگاهی را سبب شود.

این یافته های ارزشمند که می توانند با افزایش تحرک و مشارکت، به رفع تنبلی دانشگاهی در بین دانشجویان و دانشگاهیان با تمرکز بر عوامل به وجود آورنده آن ها کمک کنند، در مجله جامعه شناسی کاربردی و وابسته به دانشگاه اصفهان و به صورت مقاله ای علمی پژوهشی به چاپ رسیده اند.